

OREMUS.

DOMINE sancte , Pater fidei , spei , et grátiae , et profétuum remunerátor , qui in cœlestibus , et terrénis Angelórum ministériis ubique dispósitis , per ómnia eleménta voluntátis tuæ diffúndis effectum , hos quoque fámulos tuos spirituáli dignáre illustráre afféctu ; ut tuis obséquiiis expediti , sanctis altáribus tuis ministri puri accréscent ; et indulgéntia tua purióres , eórum gradu , quos Apóstoli tui in septenárium númerum , beáto Stéphanó duce ac prævio , Spíritu sancto auctóre , elegérunt , digni existant ; et virtútibus univérsis , quibus tibi servíre opórtet instrúcti , tibi compláceant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum , qui tecum vivit , et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus , per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Deinde , cum tempus fuerit , aliquis de noviter ordinatis dalmatica indutus Evangelium dicet : Ordinati autem statim , suggerente Archidiacono , redeunt ad loca sua.

DE ORDINATIONE PRESBYTERI.

Pro Ordinatione Presbyterorum parentur oleum catechumenorum ; Calix cum vino , et aqua ; Patena , et Hostia desuper posita ; medulla panis , et bacile cum buccali pro manibus abluendis , quas singuli ad suas mappulas extergunt.

DIACONIS ordinatis , Pontifex ad sedendum in sede sua , vel in faldistorio in plano juxta cornu Epistolæ accedit , et cantatur Tractus , usque ad

ultimum Versum exclusive , vel , si sit infra Octavam Pentecostes , Tractus , et Sequéntia , usque ad ultimum Versum exclusive. Interim accedunt duo Capellani cum libro , et candela ante Pontificem , qui ex eo legit ipsum Tractum , et Sequéntiam , usque ad ultimum Versum exclusive. Deinde Pontifex cum mitra revertitur ante altare , ubi sedet super faldistorium.

Tunc Archidiaconus vocat ordinandos voce intelligibili dicens : Accédant qui ordinándi sunt ad órđinem Presbyterátus.

Et mox nominatim leguntur per notarium , prout supra dictum est , nulla tamen de titulo facta mentione. Tunc illi more Diaconorum parati , amictu , alba , cingulo , stola , et manipulo , tenentes planetas super brachium sinistrum complicatas , et in manu dextera candelas , ac mappulas albas pro ligandis manibus , ad Pontificem accedunt , et coram eo in modum coronæ se disponunt.

Tunc Archidiaconus præsentat ordinandos Pontifici, dicens :

REVERENDISSIME pater, póstulat sancta mater Ecclesia cathólica, ut hos præsentés Diáconos ad onus Presbytérii ordinétis.

Et Pontifex interrogat, dicens :
Scis illos esse dignos ?

Respondet Archidiaconus :
Quantum humana fragilitas nosse sinit, et scio, et testificor ipsos dignos esse ad hujus onus officii.

Pontifex dicit : Deo grátias.

Et annuntiat clero, et populo, dicens :

QUONIAM, fratres charíssimi, rectóri navis, et navigio deferéndis eádem est, vel securitátis rátio, vel commúnis timóris, par eórum debet esse senténtia, quorum causa commúnis existit. Neque enim fuit frustra a Pátribus institútum, ut de electióne illórum, qui ad régimen altáris adhibénda sunt, consulátur étiam pópulus : quia de vita, et conversatióne præsentánda, quod nonnúnquam ignorátur a plúribus, scitur a paucis, et necesse est, ut facilius ei quis obediéntiam exhibeat ordináto, cui assénsus præbúerit ordinádo. Horum síquidem Diaconórum in Presbyteros, auxiliánte Dómino, ordinándorum conversáto (quantum mihi vidétur) probáta, et Deo plácita existit, et digna (ut árbitor) ecclesiástici honóris augméto. Sed ne unum fortásse, vel paucos, aut decípiat assénsio, vel fallat afféctio, senténtia est expeténda multórum. Itaque quid de eórum áctibus aut móribus novéritis, quid de mérito sentiátis, libera voce pandátis ; et his testimónium Sacerdotíi magis pro mérito, quam affectióne áliqua, tribuátis. Si quis igitur habet áliquid contra illos, pro Deo, et propter Deum, cum fidúcia éxeat, et dicat ; verúmtamen memor sit conditionis suæ.

Postea Pontifex, facta aliqua mora, convertens sermonem suum ad ordinandos admonet eos, dicens :

CONSECRANDI, filii dilectíssimi, in Presbyterátus officium, illud digne suscipere, ac susceptum laudabíliter éxequi studeátis. Sacerdotem etenim opórtet offerre, benedicere, præesse, prædicare, et baptizare. Cum magno quippe timóre ad tantum gradum ascendéndum est, ac providéndum, ut cœlestis sapiéntia, probi mores, et diutúrna justitiæ observáto ad id eléctos comméndent. Unde Dóminus præcipiens Moysi, ut septuaginta viros de univérso Israel in adjutórium suum eligeret, quibus Spiritus sancti dona divideret, suggéssit : Quos tu nosti, quod senes pópuli sunt. Vos síquidem in septuaginta viris, et sénibus signáti estis ; si per Spiritum septifórmem, Decalogum legis custodiéntes, probi, et matúri in sciéntia similiter, et ópere éritis. Sub eódem quoque mystério, et eádem figúra in novo Testaméto Dóminus septuaginta duos elégit, ac binos ante se in prædicatióne misit ; ut doceret verbo simul, et facto, ministros Ecclesiæ suæ, fide et ópere debere esse perféctos ; seu géminæ dilectiόνis, Dei scilicet et próximi, virtúte fundátos. Tales itaque esse studeátis, ut in adjutórium Moysi, et duódecim Apostolórum, Episcopórum videlicet catholicórum, qui per Moysen, et Apóstolos figurántur, digne, per grátiam Dei, éligi valeátis. Hac certe mira varietáte Ecclesia sancta circúmdatur, ornátur, et régitur : cum álii in ea Pontífices, álii minóris órdis Sacerdotes, Diáconi, et Subdiáconi, diversórum órdis viri consecrántur ; et ex multis, et alternæ dignitátis membris unum Corpus Christi efficitur. Itaque, filii dilectíssimi, quos ad nostrum adjutórium fratrum nostrórum arbitrium consecrándos elégit, serváte in móribus vestris, castæ et sanctæ vitæ integritatem. Agnóscite quod ágitis : imitámini quod tractátis ; quátenuis mortis Domínicæ mystérium celebrátes, mortificáre membra vestra a vítiis,

et concupiscéntiis ómnibus procurétis. Sit doctrína ve-stra spirituális medicina pópulo Dei ; sit odor vitæ ve-stræ delectaméntum Ecclésiæ Christi ; ut prædicatióne , atque exémplo ædificétis domum , id est , familiam Dei , quátenus nec nos de vestra provectione , nec vos de tanti officii susceptiône damnári a Dómino , sed remun-erári pótius mereámur. Quod ipse nobis concédatur per grátiam suam. *R.* Amen.

Si non sint factæ ordinationes Subdiaconorum , vel Diaconorum , dicuntur Litanie , ut supra in ordinatione Subdiaconorum dictum est. 34.

LECESTRE

Post hæc surgunt omnes , et ordinandis coram Pon-tifice binis , et binis successive genuflectentibus , Pon-tifex stans ante faldistorium suum cum mitra , et nulla oratione , nulloque cantu præmissis , imponit simul utramque manum super caput cujuslibet ordinandi suc-cessive , nihil dicens. Idemque faciunt post eum omnes

Sacerdotes , qui adsunt , quorum tres , aut plures , planetis vel saltem cum stolis parati ; si commode fieri potest , esse deberent. Quo facto , tam Pontifex , quam Sacerdotes , tenent manus dexteris extensas super illos. Et Pontifex stans cum mitra , dicit :

OREMUS , fratres charissimi , Deum Patrem omnipo-téntem , ut super hos fámulos suos , quos ad Pre-sbytérii munus elégit , cœlestia dona multiplicet ; et quod ejus dignatióne suscipiunt , ipsius consequántur auxilio. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Pontifex , deposita mitra , conversus ad altare , dicit :
Orémus.

Et ministri : Flectámus génua. *R.* Leváte.

Et mox conversus ad ordinandos , dicit :

EXAUDI nos , quæsumus , Dómine Deus noster , et su-per hos fámulos tuos bene *✠* dictionem sancti Spíritus , et grátie Sacerdotális infúnde virtútem ; ut , quos tuæ pietátis aspéctibus offérimus consecrândos , perpétua múnere tui largitáte prosequáris. Per Dómi-num nóstrem Jesum Christum Fílium tuum , qui tecum vivit , et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

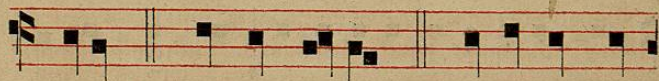
Tum , extensis manibus ante pectus , dicit :

Per omni-a sæ-cu-la sæ-cu-lo-rum. *R.* A-men.

Ÿ. Do-mi-nus vo-bis-cum. *R.* Et cum spi-ri-tu

tu-o. *Ÿ.* Sur-sum cor-da. *R.* Ha-be-mus ad

Do-mi-num. *ŷ.* Gra-ti-as a-ga-mus Do-mi-no

De-o no-stro. *ŕ.* Di-gnum et ju-stum est.

Ve-re di-gnum et ju-stum est , æ-quum et

sa-lu-ta-re , nos ti-bi sem-per , et u-bi-que

gra-ti-as a-ge-re , Do-mi-ne san-cte , Pa-ter

omnipotens , æ-ter-ne De-us , ho-no-rum auctor

et dis-tri-bu-tor o-mni-um di-gni-ta-tum ; per

quem pro-fi-ci-unt u-ni-ver-sa , per quem cun-cta

fir-man-tur , am-pli-fi-ca-tis sem-per in me-li-us

na-tu-ræ ra-ti-o-na-lis in-cre-men-tis , per or-di-

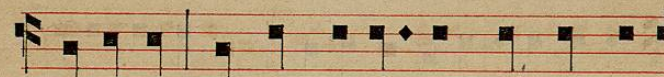
nem con-gru-a ra-ti-o-ne dis-po-si-tum. Un-de

et Sa-cer-do-ta-les gra-dus , at-que of-fi-ci-a

Le-vi-ta-rum , Sacramentis mysticis in-sti-tu-ta

cre-ve-runt : ut cum Pon-ti-fi-ces sum-mos re-

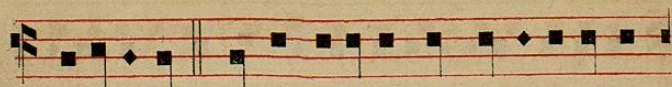
gen-dis po-pu-lis præ-fe-cis-ses , ad e-o-rum

soci-e-ta-tis et o-peris ad-ju-men-tum , sequentis

or-di-nis vi-ros et se-cun-dæ di-gni-ta-tis

e-li-ge-res. Sic in e-re-mo per se-ptu-a-gin-ta

vi-ro-rum pru-den-ti-um men-tes, Mo-y-si spi-

ri-tum pro-pa-ga-sti; qui-bus il-le ad-ju-to-

ri-bus u-sus, in po-pu-lo in-nu-me-ras mul-ti-tu-

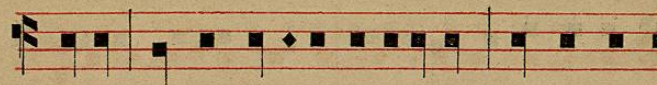
di-nes fa-ci-le gu-ber-na-vit. Sic et in E-le-

a-za-rum et I-tha-ma-rum fi-li-os A-a-ron

pa-ter-næ ple-ni-tu-di-nis a-bun-dan-ti-am trans-fu-

di-sti, ut ad ho-sti-as sa-lu-ta-res, et fre-quen-

ti-o-ris of-fi-ci-i Sa-cra-men-ta, mi-ni-ste-ri-um

suf-fi-ce-ret Sa-cer-do-tum. Hac pro-vi-den-ti-a,

Do-mi-ne, A-po-sto-lis Fi-li-i tu-i Do-cto-res

fi-de-i co-mi-tes ad-di-di-sti, qui-bus il-li

or-bem to-tum se-cun-dis præ-di-ca-ti-o-ni-bus

im-ple-ve-runt. Qua-pro-pter in-fir-mi-ta-ti

quo-que nostræ, Do-mi-ne, quæ-su-mus, hæc

ad-ju-men-ta lar-gi-re , qui quan-to fra-gi-li-

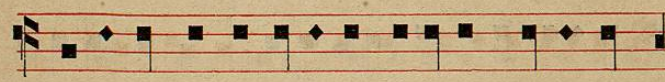
ores sumus , tan-to his plu-ri-bus in-di-ge-mus.

Da , quæ-su-mus , omni-po-tens Pa-ter , in hos

fa-mu-los tu-os Pre-sby-te-ri-i di-gni-ta-tem ;

in-no-va in vi-see-ri-bus e-o-rum spi-ri-tum

san-cti-ta-tis ; ut ac-ce-ptum a te , De-us , se-

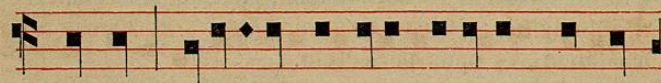
cun-di me-ri-ti munus ob-ti-ne-ant , censuramque

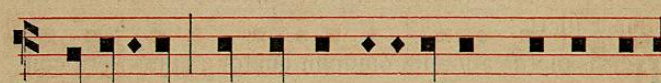
mo-rum exem-plo su-æ con-ver-sa-ti-o-nis in-si-

nu-ent. Sint pro-vi-di co-o-pe-ra-to-res or-di-nis

no-stri ; e-lu-ce-at in e-is 'to-ti-us for-ma

ju-sti-ti-æ , ut bo-nam ra-ti-o-nem dis-pen-sa-

ti-o-nis si-bi cre-dit-æ red-di-tu-ri , æ-ter-næ

be-a-ti-tu-di-nis præ-mi-a con-se-quan-tur.

Quod sequitur, legat submissa voce, ita tamen quod a circumstantibus audiri possit.

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum , qui tecum vivit , et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus , per ómnia sæcula sæculórum. *r.* Amen.

Pontifex sedet , accepta mitra , et reflectit orarium , sive stolam ab humero sinistro cujuslibet , capiens partem , quæ retro pendet , et imponens super dexterum humerum , aptat eam ante pectus , in modum crucis , singulis dicens :

ACCIPE jugum Dómini ; jugum enim ejus suáve est , et onus ejus leve.

Postea imponit cuilibet successive casulam usque ad scapulas, quam quilibet teneat super humeros complicatam, a parte anteriori deorsum dependentem, singulis dicens :

ACCIPE vestem Sacerdotalem, per quam charitas intelligitur; potens est enim Deus, ut augeat tibi charitatem, et opus perfectum.

R. Deo gratias.

Surgit Pontifex sine mitra, et omnibus genua flectentibus, dicit :

DEUS sanctificationum omnium auctor, cujus vera consecratio, plenaque benedictio est, tu, Domine, super hos famulos tuos, quos ad Presbyterii honorem dedicamus, munus tuæ bene ✠ dictionis infunde; ut gravitate actuum, et censura vivendi probent se seniores, his instituti disciplinis, quas Tito, et Timotheo Paulus exposuit; ut in lege tua die ac nocte meditantés, quod légerint, credant; quod crediderint, doceant; quod docuerint, imitentur; justitiam, constantiam, misericordiam, fortitudinem, ceterasque virtutes in se ostendant; exemplo præbeant; admonitione confirmant; ac purum et immaculatum ministerii sui donum custodiant; et in obsequium plebis tuæ, panem et vinum in corpus et sanguinem Filii tui immaculata benedictione transformant; et inviolabili charitate in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi, in die justi et æterni iudicii Dei, conscientia pura, fide vera, Spiritu sancto pleni resurgant. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

R. Amen.

Tunc Pontifex sine mitra ante altare conversus, flexis genibus incipit alta voce, schola prosequente Hymnum :

Veni cre - a - tor Spi - ri - tus,
Mentes tuorum visita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti, pectora.

Surgit Pontifex, et facit ut in fine Hymni habetur, interim schola prosequitur Hymnum; qui, si propter ordinandorum multitudinem necesse fuerit, repetatur, omisso primo Versu.

Qui diceris Paráclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, charitas,
Et spiritalis unctio.

Tu septiformis munere,
Digitus paternæ dexteræ,
Tu rite promissum Patris,
Sermone ditans guttura.

Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus,
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpeti.

Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus,
Ductore sic te prævio
Vitemus omne noxium.

Per te sciamus da Patrem,
Noscamus atque Filium,
Teque utriusque Spiritum,
Credamus omni tempore.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio qui a mortuis
Surrexit, ac Paráclito,
In sæculorum sæcula. Amen.